

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

5. De mirabili visione cuiusdam Curmæ Tulliensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

Ille desperans: Non est mihi modò tempus vitam mutãdi, cum ipse viderim iudicium meum iam esse completum. Talia dicens sine viatico salutis obiit, & corpus eius in vltimis est monasterij locis humatum, neque aliquis pro eo vel Missas facere, vel Psalmos cantare, vel saltem orare præsumebat. O quàm grandi distantia diuisit Dominus lucem & tenebras! Beatus Protomartyr Stephanus passurus mortem pro veritate, vidit cælos apertos, vidit gloriam Dei, & IESVM stantem à dextris Dei. Et vbi erat ipse futurus post mortem, ibi oculos mētis ante mortem, quò lætior accūberet, misit. At contrà, faber ille tenebrôsæ mentis & actionis imminente morte vidit aperta tartara, vidit damnationem diaboli, & sequacium eius. Vidit etiam suum infelix inter tales carcerem, quò miserabilius ipse desperata salute periret, sed viuentibus, qui hæc cognouissent, causam salutis sua perditione relinqueret. Factum est hoc nuper in prouincia Berniciorum, ac longè lateq; diffamatum, multosque ad agendam & non differendam scelerum suorum pœnitentiam prouocauit. Quod vtinam exhinc etiam nostrarum fiat lectioe literarum.

D August. lib. de cura pro mortuis gerenda, ca. 12. De mirabili visione cuiusdam Curmæ Tulliensis.

CAP. V.

Homo quidam Curma nomine, munici-
pij

pij Tuliensis, quod Hipponi proximum est,
 curialis pauper, vir illius loci duumviralitatis
 & simpliciter rusticanus, cum ægrotaret ab-
 latis sensibus penè mortuus iacuit aliquot die-
 bus: tenuissimus flatus in naribus, qui ma-
 nu admota utcumque sentiebatur, & exiguum
 erat viuentis indicium, illum sepeliri ut exani-
 mem non sinebat. Nullos artus mouebat, nul-
 la sumebat alimenta: nihil oculis, nihil vilo
 alio sensu corporis qualibet impacta molestia
 sentiebatur. Videbat tamen multa velut in som-
 nis, quæ tandem aliquando post dies plurimos
 quasi vigilans, visa narravit. Ac primum mor-
 vt aperuit oculos, Eæt aliquis, inquit, ad do-
 mum Curmæ fabri ferrarii, & videat quid ibi
 agatur. Quò cum itum esset, inuentus est
 mortuus eo momento, quo iste fuerat sensi-
 bus redditus, & penè à morte reuixerat. Tunc
 intentis qui aderant, illum exhiberi iussum
 esse, quando ipse dimissus est, indicabat: se-
 que illic vnde redierat, dixit audisse, quod
 non Curma curialis, sed Curma faber ferrari-
 us ad loca illa mortuorum præceptus fuisset
 adduci. In illis ergo visis tanquam in somni-
 is, fuit inter eos defunctos, quos videbat pro
 meritorum varietate tractari. Agnouit etiam
 nonnullos, quos nouerat viuos. Ipsos autem
 verè mortuos forsitan credidisset, si non in-
 ter illa quasi somnia sua, vidisset etiam quos-
 dam, qui nunc vsque adhuc viuunt, clericos
 vide-

LIBER VIII.

361

videlicet aliquos regionis suæ, à quorum ibi presbytero audiuit, apud Hipponem baptizaretur à me, quod factum esse dicebat. Videtur itaque in illa visione presbyterum, clericos, me ipsum, nondum scilicet mortuos, in qua postea vidit & mortuos. Cur non etiam illos sicut nos vidisse credatur, utrosque scilicet absentes atque nescientes: ac per hoc non ipsos, sed similitudines eorum, sicut etiam locorum. Nam & fundū vidit, ubi erat ille cum clericis presbyter, & Hipponem, ubi à me quasi baptizatus est. In quibus locis profectò non erat, quādo illic sibi esse videbatur. Nam quid ibi ageretur eo tempore, nesciebat, quod procul dubio sciret, si verè ibi esset. Visa sunt igitur ista, quæ non præstantur in ipsis rebus ut sunt, sed in quibusdam rerum imaginibus adembrantur. Denique, post multa quæ vidit, etiam in paradysum se introductum esse narravit, dictamq; sibi esse eū inde dimitteretur: crediturus ad suos; Vade baptizari, si vis esse in illo loco beatorum. Deinde ut à me baptizaretur admonitus, iam factum esse respōdit. Cui rursus ille, qui cum illo loquebatur: Vade, inquit, verè baptizare, nam illud in visione vidisti. Post ista conualuit, perrexit Hipponem, Pascha iam appropinquabat, dedit nomen inter alios competentes, pariter cum plurimis incognitus nobis: nec ille mihi visionem, nec cuiquam nostrorum indicare curavit. Baptizatus

zatus est, peractis diebus sanctis remeavit ad propria. Biennio vel amplius transacto, ego cuncta hæc cognoui. Primò per quendam meum eiusq; amicum, in conuiuio meo, dum quadam talia loqueremur. Deinde institi ac feci, vt hæc mihi præsens ipse narraret, attestantibus honestis ciuibus suis, & de mirabili eius ægritudine, vt iacuerit penè mortuus per dies plurimos, & de illo alio Curma fabro ferrario, quod commemorauimus superius, & de his omnibus, quæ cum mihi diceret, etiam tunc ab illo audiuisse recolebant atque firmabant. Quamobrem sicut vidit baptismum suum, & meipsum, & Hipponem, & basilicam, & baptisterium, non in rebus ipsis, sed in quibusdam similitudinibus rerum, ita & alios quosdam viuos eisdem nescientibus viuis. Cur non ergo ita & illos mortuos eisdem nescientibus mortuis? Cur non istas operationes angelicas credimus per dispensationem prouidentie Dei benevolentis & bonis & malis, secundum inscrutabilem altitudinem iudiciorum suorum, siue instruantur hinc mentes mortalium, siue fallantur: siue consolentur, siue terreantur: sicut unicuique vel præbenda est misericordia, vel irroganda vindicta, ab illo cui misericordiam & iudicium non inaniter cantat Ecclesia.

*Alexander ab Alexandro Genialium dierum lib. 6.
cap. 21. refert sequens miraculum de homine, qui*